

Aan:	Programma Commissies Politieke Partijen Gemeente De Bilt
Van:	Adviesraad Sociaal Domein
Onderwerp:	Speerpunten Adviesraad: Input ten behoeve van programma politieke partijen Gemeenteraad Verkiezingen 16 maart 2022
Datum:	24 augustus 2021
Status:	Goedgekeurd Adviesraad

Op 16 maart 2022 vinden er weer gemeenteraadsverkiezingen plaats. De politieke partijen in onze gemeente zijn druk bezig met de voorbereiding van hun partij programma's.

Verschillende fracties hebben de Adviesraad Sociaal Domein benaderd met de vraag input te leveren voor hun partijprogramma's.

Evenals tijdens de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 wil de Adviesraad graag positief reageren op deze vraag.

Ook nu hebben wij een aantal speerpunten / standpunten / aandachtspunten verzameld voor álle politieke partijen.

Desgewenst bieden wij ook aan nadere toelichting te verstrekken.

Voorts verwijzen wij u nog naar onze website waar al onze adviezen zijn opgenomen (Adviesraad Sociaal Domein gemeente De Bilt).

Tot slot delen wij u mede, dat wij de strategische analyse en het daaruit voortvloeiende concrete actieplan van het "Crisis en Herstelplan Corona" van harte onderschrijven.

Zeker de oproep aan de maatschappelijke- en culturele instellingen om met elkaar samen te werken in het oplossen van vraagstukken zoals armoede, eenzaamheid, levensplezier, gezondheid, bereiken kwetsbare gezinnen, jongeren en alleenstaanden, activeren van vrijwilligers en ontwikkelen digitale vaardigheden voor vrijwilligers en doelgroepen.

OVERZICHT VAN DE SPEERPUNTEN / AANDACHTSPUNTEN

1 Lokale Verankering versus Regionalisering en Recentralisatie

De complexiteit van onze samenleving en de daaruit voortvloeiende wet- en regelgeving leidt er toe, dat steeds meer onderwerpen op een hoger schaalniveau worden opgepakt.

Het beginsel van decentralisatie (laag leggen van verantwoordelijkheden en bevoegdheden) komt hiermee onder druk te staan. Het dicht bij de burgers organiseren van beleid zou de legitimiteit, transparantie en kwaliteit, van besluitvorming vergroten.

Deze lokale verankering alsmede democratische legitimiteit brokkelt af doordat de meeste besluitvorming steeds verder af komt te staan van de burgers van de eigen gemeente.

Veel onderwerpen worden vanuit efficiency en bovengemeentelijke noodzaak tot afstemming opgeschaald naar een hoger besluitvormingsniveau. Soms is er sprake van lokaal verlengd bestuur, soms zijn er regionaal bindende afspraken. Vaak is het opgeschaalde niveau een lappendeken van organisaties en bevoegdheden met sterke tendensen naar een vierde (formele) bestuurslaag.

De democratische controle door de gemeenteraden op regionale besluitvorming is gereduceerd. De regionale bestuurslaag is niet gekozen en staat ver af van de inwoners van de gemeente.

Om de band tussen kiezer en gekozene te versterken is het zaak om een goed evenwicht te vinden tussen lokale verankering en regionale noodzaak. Betrek inwoners én ervaringsdeskundigen meer bij deze processen en laat zien dat zij invloed hebben.

Kortom, zorg voor een versterking van de lokale democratie en maak het mogelijk dat burgers meer betrokken worden bij besluitvormingsprocessen.

2 Inclusieve Samenleving en VN Verdrag Rechten Mensen Met Een Beperking:

Het ondertekenen van het VN-verdrag “rechten van mensen met een beperking” door Nederland dient méér zichtbaar te worden in Nederland en in de gemeente De Bilt. De inclusieve samenleving waarin iedereen kan meedoen is een recht geworden.

Dit geldt zowel op materieel gebied als immaterieel gebied.

Op materieel gebied wordt gewezen op een goede toegankelijkheid van gebouwen, sportparken en andere publieke voorzieningen (o.a. kieslokalen).

Zo ontbreekt nog steeds het aanleggen van openbare toiletten. In het verleden hebben wij hier als Adviesraad al vaak aandacht voor gevraagd. Bijvoorbeeld het aanbrengen van dergelijke voorzieningen in en nabij het vernieuwde Winkelcentrum De Kwinkelier. Een dergelijke voorziening is niet allen voor ouderen, maar wenselijk voor een groter deel van de bevolking.

De inrichting van de openbare ruimte voor mensen met een beperking blijft nog steeds een knelpunt. Zeker in het kader van het realiseren van goede woonzorgvoorzieningen (zie ook paragraaf 7.3).

Op immaterieel gebied is er aandacht gekomen voor bijzondere doelgroepen. (laaggeletterden, inburgering statushouders, mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt, maatschappelijke opvang en beschermd wonen, etc.).

De gemeente dient het implementatieplan ten aanzien van het VN-verdrag meer handen en voeten te geven. Voor de uitvoering ervan dient voldoende geld beschikbaar gesteld te worden. Maar het Plan dient ook uitgedragen en geïmplementeerd te worden op alle terreinen van het beleid van de gemeente.

Tevens zou het aanbeveling verdienen om van alle initiatieven op dit terrein inzichtelijk te krijgen hoe groot de mate van Social Return is geweest (meten van maatschappelijk rendement van publieke investeringen en inspanningen). Een voorbeeld kan zijn de uitbesteding van de was- en strijkservice in het kader van de huishoudelijke ondersteuning.

Maar ook het meten van Social Return effecten bij lokale werkgelegenheidsprojecten (Agterberg, Van der Valk).

3 Mantelzorg, Toegankelijkheid en Kwaliteit van WMO-voorzieningen

3.1 Mantelzorgers

Mantelzorg is van grote betekenis in het leven van kwetsbare burgers en hun naasten.

Als alle mantelzorgers in de gemeente De Bilt hun werk neerleggen, dan zou dat de gemeente 81 tot 112 miljoen euro kosten. De waarde van alle uren verleende mantelzorg voor onze gemeente is berekend op minimaal 36 miljoen euro.¹

Jaarlijks zijn in onze gemeente zo'n 13.000 mantelzorgers actief en besteden zij ruim 3.9 miljoen uur aan hun mantelzorgtaken. Samen verrichten zij dus een berg werk.

Door gemeentelijke tekorten op het sociaal domein wordt in steeds meer gemeenten op mantelzorgondersteuning bezuinigd. De aanvankelijke afschaffing van de

¹ Onderzoek MantelzorgNL, uitgevoerd door onderzoeksbureau Ecorys.

mantelzorgwaardering is voor 2021 weliswaar terug gedraaid, maar voor de jaren daarna blijft het onzeker.

Onze ongerustheid over de geboden voorzieningen en met name over de duurzaamheid van mantelzorg en informele zorg (hoe lang houden mantelzorgers het vol in de praktijk en wat gebeurt er daarna?) is in de afgelopen jaren niet weggenomen.

Ons advies is dan ook om bovengenoemde Rijksgelden te oormerken en die structureel in te zetten voor ondersteuning van de mantelzorgers. Denk bijvoorbeeld aan deskundigheidsbevordering, cursussen, creëren van bijeenkomsten waar gezelligheid en uitwisseling van ervaringen centraal staan.

Daarbij dient er ook meer aandacht te komen voor respijtzorg. Zorg dat op lokaal c.q. regionaal niveau voorzieningen beschikbaar komen om mantelzorgers even op adem te laten komen.

Wil een dergelijke voorziening ook exploitatie technisch haalbaar zijn (ongeveer 80% bezetting) dan zal een dergelijke voorziening in samenwerking met meerdere regio's georganiseerd moeten worden.

3.2 Toegankelijkheid En Kwaliteit WMO-voorzieningen

Een van de belangrijkste knelpunten is de veronderstelde zelfredzaamheid van mensen. Nederland heeft meer dan 2 miljoen laaggeletterden, waaronder burgers met een verstandelijke beperking en ouderen die niet of nauwelijks uit de voeten kunnen met de digitale versnelling die de overheid (maar ook andere organisaties zoals banken) heeft ingezet. Juist mensen die onvoldoende zelfredzaam zijn, hebben hulp van de overheid nodig of in ieder geval dat de overheid zorgt voor voldoende hulp op dit gebied.

Toegankelijkheid van voorzieningen is daarom een belangrijk aandachtspunt. Niet elke burger is voldoende in staat om zelf te weg te vinden in het doolhof van hulpverlening. In het verlengde hiervan ligt de noodzaak om op tijd de juiste hulp te bieden. Vroeg signalering en preventieve voorlichting kunnen hier ondersteunend bij zijn.

De vindbaarheid en toegankelijkheid van de voorzieningen. Ondanks eerdere inspanningen blijkt het voor burgers nog steeds niet eenvoudig om de weg naar hulp en ondersteuning te vinden. Een goede voorlichting over vindplaatsen en coördinatie van het hulpaanbod zijn daarom van blijvend belang. Het aantrekken van een clientondersteuner kan hierbij een belangrijke functie vervullen. (zie ook paragraaf 4).

Daarbij is niet alleen de fysieke vindbaarheid van belang, maar ook de attitude waarmee de burger tegemoet wordt getreden. Houding, gedrag en empathisch

vermogen zijn daarbij sleutelbegrippen en zijn nauw verbonden met de inclusieve samenleving.

4 Bevordering Cliëntondersteuning En Clientparticipatie

Zodra een inwoner een beroep doet op het Sociaal Team om hulp of ondersteuning te krijgen, kan deze zich laten ondersteunen door een onafhankelijke derde. Juridisch is vastgelegd dat de gemeente / het Sociaal Team de melding bevestigt en de burger bericht dat hij een persoonlijk plan kan maken en recht heeft op onafhankelijke cliëntondersteuning. Hierop dient gewezen te worden. Dit blijkt niet altijd het geval te zijn.

Benoem als gemeente verder een onafhankelijk klachtencoördinator voor het gehele sociale domein met doorzettingskracht en met een transparante publieke verantwoording.

Benoem ook een seniorenmakelaar c.q. verhuiscoach. Iemand die ouderen kan ondersteunen bijvoorbeeld door het geven van adviezen of de huidige woning voldoende zorggeschikt is (de thuistest). Ook iemand die verhuisadviezen geeft en zorgt voor verhuisbegeleiding.

5 Jeugdzorg

5.1 Jeugd Domein

Terugdringen / voorkomen van wachtlijsten in de Jeugd-GGZ vooral voor personen met een gecompliceerde hulpvraag. Werken vanuit cliëntperspectief blijft sterk achter. Anders gezegd niet de leefwereld van cliënten lijkt centraal te staan maar de systeemwereld is de werkelijkheid waarin de client zich moet voegen. Op dit terrein is een omslag nodig in beleid en zorgaandacht.

Voor de leeftijdscategorie 18+ en 23- is extra aandacht noodzakelijk. Kwetsbare jong volwassenen kampen nog met de nodige knelpunten in samenhang met de Participatiewet.

Stimuleer dat maatschappelijke stages aangeboden blijven worden en daarmee mogelijk blijven. Daarmee doen scholieren hun eerste werkervaring op, hetgeen belangrijk is voor hun latere werkhouding en zelfvertrouwen.

Ieder kind dient conform de leerplicht naar school te gaan. Het kan voorkomen dat een kind of jongere van school dient te veranderen, omdat de huidige onvoldoende mogelijkheden heeft om adequaat te stimuleren en op te leiden. Dan dient dat kind of die jongere echter niet tussen de wal en het schip te vallen wanneer hij weg moet van de oude school en nog geen nieuwe school heeft. Het is desastreuus als een kind

juist met leer- en/of gedragsproblemen uit het educatiesysteem wordt verwijderd en teruggeworpen op de (eigen) ouders. Het bewerkstelligen van een goed overgangsproces is een taak van scholen, gemeenten en Onderwijsinspectie.

5.2 Wachlijsten en Kostenexplosie

In 2015 heeft het Kabinet onder meer de Jeugdzorg gedecentraliseerd naar de gemeenten. In verband met veronderstelde kostenbesparingen (dicht bij de burger) ging de decentralisatie gepaard met een forse budgetkorting.

Gemeenten gaven (via de Vereniging Nederlandse gemeenten) aan deze taken goed te kunnen uitvoeren.

Na 5 jaar kan worden geconstateerd, dat deze decentralisatie niet aan de verwachtingen heeft voldaan getuige de grote financiële tekorten en de forse toename van de wachlijsten.

Pennywise and pound foolish. De veronderstelde kostenbeperkingen bedacht vanuit het Rijk zijn nooit opgetreden. Ergo, gemeentelijke tekorten moesten met miljarden extra vanuit het Rijk worden gedicht.

Het feit van dichtbij werken (vroeg signalering) had nog een neveneffect: mogelijke overconsumptie van zorg leidde tot het ontstaan van wachlijsten.

Ook hier geldt, dat het aanbod de vraag bepaald. Indicaties leveren geld op en betekenen een verdienmodel voor zorgverleners groot en klein. Veel problemen die onder opvoedingsvragen geschaard kunnen worden snel doorverwezen en opgeschaald naar de kostbare tweedelijns zorg in plaats van behandeling binnen de eerstelijnszorg. (Bijvoorbeeld door de praktijkondersteuners bij huisartsen).

Zorginstellingen gingen aan de slag met relatief enkelvoudige vraagstukken en de echte meervoudige- en complexe vraagstukken verdwenen naar de achtergrond. Met als resultaat: enorme budgetoverschrijdingen en wachlijsten.

Een van de antwoorden hierop was het rapport “De Biltse Aanpak”. Knelpunt hierbij is, dat gemeenten een zorgplicht en betalingsplicht hebben terwijl derden ongeclausuleerd kunnen doorverwijzen.

Het verdient aanbeveling om nog meer in te zetten op de uitgangspunten zoals verwoord in “De Biltse Aanpak”. Zeker waar het de doorverwijzingen betreft. Met huisartsen zouden duidelijker afspraken moeten worden gemaakt.

Ook het meer stimuleren en benutten van voorliggende voorzieningen is belangrijk. Denk daarbij bijvoorbeeld aan de rol van sportvoorzieningen en buurthuizen.

Monitoring van wachlijsten blijft belangrijk evenals het stimuleren van zorgaandacht in het onderwijs en het wegnemen van drempels voor samenwerking met jeugdzorg.

Dit neemt overigens niet weg, dat nieuwe wetgeving in de maak is om de meervoudige- en complexe zorg bij gemeenten weg te halen. Zij zouden onvoldoende zijn uitgerust om dit adequaat op te lossen. Decentraal wordt dan weer gedeeltelijk centraal.

6 Participatiewet

6.1 Werk en Inkomen

Betekenisvol werk en een rechtvaardig inkomen zouden vanzelfsprekend moeten zijn voor iedere burger. Werk is meer dan alleen een inkomen. Werk is de sleutel tot bestaanszekerheid, waardering, respect en tot deelname aan de samenleving. Met werk zijn mensen in staat een zelfstandig bestaan op te bouwen en hun talenten te ontwikkelen.

Wij vinden het van belang dat de gemeente een overeenkomst gaat sluiten met lokale ondernemers om voldoende arbeidsplaatsen te creëren voor mensen die (langdurig) aangewezen zijn op een uitkering. Het zogenoemde Granieten Bestand.

Vragen die wij volgen zijn: Hoe pakt onze gemeente de knelpunten in de Participatiewet aan? (no-risk polis/ begeleiding op de werkplek/ financiering aanpassing op de werkplek/ één beloningsregeling).

Hoe wordt de loonwaarde bepaald? En wie maakt er vooral gebruik van, krijgen alle inwoners met afstand tot de arbeidsmarkt gelijke kansen in de toeleiding naar werk? Een ander aspect waar we naar willen kijken, is wederkerigheid. Worden vrijwilligerswerk en mantelzorg gezien als activiteiten in het kader van “wederkerigheid”?

Lukt het niet om de stap naar betaald werk te zetten dan zouden mogelijkheden moeten worden verkend op het terrein van nieuw beschut werk, een basis- of publieke baan.

Daarbij kan worden gedacht aan arbeidsmatige dagbesteding.

In samenwerking met de Regionale Cliëntenraad, kunnen we bij ervaringsdeskundigen gaan zoeken naar hun ervaringen in de gemeente De Bilt.

6.2 Armoedebestrijding en Schuld Hulpverlening

Kinderen uit arme gezinnen komen al vroeg op achterstand blijkt uit nieuw Rotterdams onderzoek². Kansenongelijkheid ontstaat al in de vroege jeugd. Het maakt dus nogal wat uit waar je wieg staat. De verschillen tussen de armste kinderen en de rijkste kinderen is groot. De tweedeling in de samenleving neemt toe.

² Erasmus School of Economics Rotterdam. Publicatie in De Volkskrant van 23 juli 2021

De drie belangrijkste bevindingen uit dit Rotterdamse onderzoek zijn:

- Armere kinderen hebben relatief vaak overgewicht.
- Armere kinderen scoren slechter op spreekvaardigheid.
- Armere kinderen hebben meer psychische en sociale problemen.

Armoede is dus in velerlei opzichten ongezond. Op het terrein van overgewicht kunnen al met eenvoudige middelen successen worden geboekt. Zet bijvoorbeeld watertappunten neer bij speeltuinen, zodat kinderen meer water drinken. Verwijder frisdrankautomaten van middelbare scholen. En betaal de sportclub voor kinderen uit arme gezinnen.

Verder vormen stress en eigen regie geen goede combinatie. De gemeente dient rekening te (laten) houden in haar dienstverlening met de impact van (chronische) stress op het gedrag van mensen; de inwoner centraal en niet de regels. Het beeld dat mensen niet gemotiveerd zijn, verandert als je invloed van stress erkent. Mensen zijn pas in staat om te doen wat er moet gebeuren als de stress onder controle is. Van belang is ook te kijken in dit verband naar de eigen rol van de overheid (stapelingsboetes) bij dit probleem.

Als mensen in een participatie/re-integratietraject zitten, dient er aandacht te zijn voor achterliggende problematiek, zoals schulden, scheiding en mentale problematiek. Eerst deze problemen oplossen, zodat deze mensen met een gerust hart aan het werk kunnen.

Maak als gemeente De Bilt gebruik van de Minima Effect Rapportage zoals die is opgesteld door het Nibud. Hierdoor wordt het minima- / armoedebeleid van de gemeente gemonitord en is helder hoe de verschillende maatregelen uitpakken op de financiële positie van huishoudens met een laag inkomen. Meten is immers weten.

Voor veel belanghebbenden zou dit een waardevol instrument zijn.

Zoek ook als gemeente de grenzen op om het abonnementstarief van huishoudelijke hulp meer inkomensafhankelijk te maken. Het draagkracht beginsel is belangrijk. Nu betaalt iedereen ongeacht de hoogte van het inkomen hetzelfde maandbedrag: € 19.

Wij realiseren ons dat de beïnvloedingsmogelijkheden gering zijn omdat het hier om een landelijke regeling gaat. Maar de kritiek uit veel gemeenten kan door de Vereniging van Nederlandse Gemeenten onder de aandacht van de Tweede Kamer worden gebracht.

7 Wonen Zorg en Welzijn

7.1 Participatieproject “Samenwerken aan Wonen”

Landelijk, maar zeker ook in onze gemeente staat de betaalbaarheid (koopwoningen, vrije sector huur) en beschikbaarheid (sociale huurwoningen) sterk onder druk. De woningmarkt is voor veel inwoners een drama geworden.

De gemeente heeft als ambitie uitgesproken om 1000 nieuwe woningen te realiseren.³

Nu de uitkomsten van het brede participatieproject “Samenwerken aan Wonen” bekend zijn (eindrapportage) is de cruciale vraag: Wat weten we nu meer dan vóór de start van dit project? Levert het nieuwe inzichten op en wat is nu de meerwaarde van dit zeer grootst opgezette participatieproject?

Vooraf was immers al veel bekend vanuit de Woonvisie en separaat onderzoek. Denk daarbij aan demografische gegevens, woonvoorkeuren, inzicht in doelgroepen etc. Het lijkt erop alsof door dit participatieproject weer vanaf een nulpunt is gestart.

De gemeenteraad is inmiddels unaniem akkoord gegaan met het Eindrapport waarin het hele participatieproces is samengevat en aanbevelingen worden geformuleerd.

Het Eindrapport wordt nu gebruikt als discussiestuk (bouwstenen) voor bijeenkomsten met alle zes kernen. (De zogenoemde dorpsdialogen). Weer veel discussie met een ongewisse uitkomst.

Naar onze mening wordt de scherpste en de urgentie van het woningvraagstuk onvoldoende onderkend.

Voordat bij wijze van spreken de eerste paal de grond in kan gaan wordt gevreesd dat we jaren verder zijn. De urgente van het vraagstuk van de grote woningnood wordt wel gezien, maar het leidt niet tot concrete plannen.

De stem van de woningzoekenden komt nauwelijks naar voren. Degenen die al wonen (gevestigde belangen) hebben niet zo'n grote bereidheid tot nieuwe woningbouw. Dit leidt al snel tot het Nimby Effect: Not in my backyard.

Er bestaat in het Eindrapport een zeer sterke neiging om alles met alles te verbinden. Woningbouw moet onder meer voldoen aan: ecologische uitgangspunten, landschap en cultuurhistorie, architectonisch, duurzaamheid, klimaatadaptie, milieu gezondheid en veiligheid, differentiatie, biodiversiteit etc.

Door alles met alles te verbinden en veel voorwaarden te stellen aan woningbouw ontstaat er een erg stroperig geheel hetgeen ten koste gaat van de urgentie en de snelheid.

³ Op 16 december 2020 heeft de Adviesraad een advies uitgebracht over de invulling van de gemeentelijke woningbouwambitie en het project Samenwerken aan Wonen. Dit advies is te vinden op onze website.

Zeker een koppeling met de nog te maken Omgevingsvisie (toetsingsinstrument voor bouwplannen) werkt sterk vertragend. We gaan daarmee de lokale ambitie van 1000 nieuwe woningen niet halen.

Zo wordt er gesproken over een Toekomstdebat, Verschillende scenario's, specifieke gebiedsuitwerkingen, Uitvoeringsplannen. Veel mooie woorden, maar weinig stenen!

Met andere woorden: zet in op een versnelling van de bouwprojecten. Ook transformatie van bestaande (kantoor)gebouwen naar woningen kan daarbij meer worden gestimuleerd.

Andere mogelijkheden zijn het creatief gebruiken van bestaande regelgeving. Denk bijvoorbeeld aan de bouw van flexibele- semi permanente woningbouw voor bijzondere doelgroepen (dergelijke woonvormen zouden een maximale vergunning van 15 jaar kunnen krijgen. De doorlooptijden worden daarmee verkort). Ook kan worden gedacht aan betere mogelijkheden voor thuiswerken.

7.2 Bestrijding Eenzaamheid en Stimuleren Sociale Cohesie

Stimuleren van een goede sociale infrastructuur en het bevorderen van verbindingen tussen generaties in wijken en buurten. Hiermee wordt bijgedragen aan vitaliteit, hebben jongeren een plek om te wonen, is er een krachtig sport- en verenigingsleven en is er bestaansrecht voor voorzieningen zoals scholen en winkels.

Niet iedereen is in staat tot zelfredzaamheid en beschikt over een sociaal netwerk. Eenzaamheid (het onvermogen om mee te doen) is een groot maatschappelijk probleem. Bestrijding hiervan de komende jaren is zeer relevant en van het hoogste belang. De eerste stappen zijn geruime tijd geleden gezet tijdens de Werkconferentie Eenzaamheid. Dit initiatief dient verder de komende jaren te worden uitgebouwd.

Analyseer als gemeente ook eens de toegevoegde waarde van de destijds groots opgezette ambitie onder de naam "Gebiedsgericht Werken". Heeft dit aan de verwachtingen van de gemeente en de burgers voldaan? Wat is het resultaat geweest over de afgelopen vier jaar?

7.3 Stimuleer Verbindingen via Woonzorgzones

Zoals eerder opgemerkt is in het eindrapport “Samenwerken aan Wonen” weinig aandacht voor laagdrempelige voorzieningen in wijken en buurten (zorggeschikte woningen in een zorggeschikte woonomgeving, verbinden generaties in buurt en wijk, toegankelijkheid, voorzieningen en sociale activiteiten ter voorkoming van isolatie / eenzaamheid).

Ontwikkel met het oog op de demografische trends (dubbele vergrijzing) nieuwe woonvormen voor de nieuwe generatie ouderen (bijvoorbeeld hofjeswoningen, Domaticawoningen). Hou bij het ontwikkelen van nieuwe woonvormen niet alleen rekening met individuele zelfredzaamheid, maar ook met projecten waarbij “samenredzaamheid” uitgangspunt is.

Zorg voor flexibele- en toekomstbestendige concepten.

Toets als gemeente alle (nieuwbouw) bouwaanvragen op het criterium levensloopbestendigheid. Neem daarbij de samenhang met de openbare buitenruimte mee.

Voor ons als Adviesraad Sociaal Domein staat voorop dat mensen ook in staat worden gesteld om langer zelfstandig te blijven wonen. Dat daarvoor met name bij veel oude senioren en mensen met een beperking extra hulp nodig is om zelfstandig een huishouden te kunnen blijven voeren staat voor ons buiten kijf.

Langer zelfstandig wonen is een loffelijk streven dat veel dure 24-uurszorg overbodig maakt, maar vraagt wel om extra investering in ondersteuning thuis. De vrijvallende gelden mogen niet zonder meer simpelweg als bezuiniging worden ingeboekt. Wij willen daarom kwaliteit en duurzaamheid van de voorzieningen sterk onder de aandacht brengen.

Onderzoek de behoefte en de aanpasbaarheid van de bestaande woningvoorraad en ontwikkel tijdig beleid. Promoot onder ouderen de mogelijkheid van het uitvoeren van een gratis (digitale) thuistest c.q. woningcheck. Mensen kunnen aan de hand van deze thuistest zelf de veiligheid en geschiktheid van hun eigen (huur)woning onderzoeken en verbeterpunten opsporen. (Een goed voorbeeld van deze test is te vinden op www.mijnthuisindeoude-ijsselstreek.nl/gemak-in-huis/)

8 Tot Besluit

Wij hopen U als Adviesraad Sociaal Domein de nodige suggesties te hebben gedaan voor het samenstellen van Uw politieke programma's voor de verkiezingen van de Gemeenteraad in 2022.

Zoals eerder opgemerkt zijn wij desgewenst bereid een mondelinge toelichting te geven.

Tevens zijn wij benieuwd naar Uw reactie.

Met vriendelijke groet namens de Adviesraad Sociaal Domein De Bilt,

Ad van Zijl, Vice Voorzitter

Hans Voogt, Voorzitter

Henny van der Heijden, lid.

De Bilt 24 augustus 2021

Speerpunten Adviesraad Sociaal Domein Gemeenteraadsverkiezing 16 maart 2022 -2 augustus 2021
(Goedgekeurde Versie)